

Til § 8.

Bestemmelsen indfører en ny Ordning i vor Ret, idet efter § 8 den Person, der tegner sit Navn paa en Veksel som Repræsentant for en Person, af hvem han ikke havde den fornødne Fuldmagt (almindelige Fuldmagtsforhold, Værgemaal o. l.), selv bliver forpligtet efter Vekslen, jfr. Forskrifterne i § 25 i Lov Nr. 242 af 8. Maj 1917. Endvidere bestemmes det, at hvis den paa-gældende Repræsentant har betalt Vekslen, erhverver han derved de samme Rettigheder som den foregivne repræsenterede. Forholdet mellem Repræsentanten og den repræsenterede er undergivet den almindelige Lovgivnings Bestemmelser, jfr. det under Nr. 31 i Bilag B. Sp. 4573—76 anførte. Da Spørgsmaalet om en Person er vekselforpligtet efter Forskrifterne i nærværende Paragraf kommer til at bero paa Forhold, der ligger udenfor Vekslen, og som kan give Anledning til tvivlsomme Bevisspørgsmaal, kan Sager af denne Art næppe afgøres i Vekselprocessens Former.

Til § 9.

§ 9, 1. Stk., der svarer til V. L.'s § 8, aabner Trassenten en Adgang, som næppe tilkommer ham efter V. L.'s § 8, til at fraskrive sig Ansvar for Akcept, jfr. i denne Forbindelse Bestemmelsen i Forslagets § 22, 2. Stk., ifølge hvilken Trassenten kan forbyde, at visse Arter af Veksler forevises til Akcept.

Til § 10.

Bestemmelsen omhandler de saakaldte Blankoveksler, der, selvom V. L. ikke indeholder Bestemmelser herom, dog er anvendt og anerkendt i dansk Ret paa Basis af almindelige Fuldmagtsregler, jfr. Stempeloven af 1. April 1922 § 96 samt Aubert: Den nordiske Vekselret, København 1882, Side 101 og 137 og Rasting: Den danske Veksel- og Checklovgivning Side 38 og ff. Bestemmelserne i § 10 kan ikke antages at medføre Ændringer i den Stilling, man hidtil i dansk Ret har indtaget overfor Blankoveksler. I Art. 3 i Reservationerne er der givet de kontraherende Stater Adgang til at undlade at optage en til den ensartede Veksellovs § 10 svarende Bestemmelse i deres nationale Love. Da man som foran anført er af den Opfattelse, at § 10 ikke medfører Ændringer i hidtil gældende Ret, har man af Hensyn til at fremme Ønsket om saa stor Ensartethed som muligt indenfor den internationale Vekselret ment det rigtigst ikke at lade de nordiske Veksel-

lovforslag, der alle har optaget Bestemmelsen, paa dette Punkt afvige fra den ensartede Veksellov.

K a p i t e l II.

Endossement.

Til § 11.

Bestemmelsen stemmer med de Regler, der findes i V. L. §§ 9 og 10, 2. Pkt.

Til § 12.

Bestemmelserne i § 12, 1. Stk., om, at Endossement skal være ubetinget, og i 2. Stk. om, at det ikke kan finde Sted blot for en Del af Vekselsummen, stemmer vistnok med, hvad der allerede nu gælder i dansk Ret. Hvad den første Bestemmelse angaar, bemærkes, at den ikke udelukker Tilføjelsen af visse Klausuler til Endossementer, jfr. saaledes § 15, 2. Stk., § 22, sidste Stk. og § 23, sidste Stk. Bestemmelsen i sidste Stk. om, at et Endossement til Ihænde-haveren anses som Blankoendossement betegner en Ændring af det i Haag i 1912 vedtagne Vekselreglement, der paa dette Omraade bestemte, at et Endossement til Ihænde-haveren var ugyldigt, og derved var i Modstrid med hidtil gældende dansk Ret, der maa antages at anerkende et Endossement til Ihænde-haveren som gyldigt.

Til § 13.

Bestemmelsen stemmer med Forskrifterne i V. L. §§ 11 og 12. Om Endossement paa Kopi, se Forslagets § 67, 3. Stk.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til Forskrifterne i V. L. § 10, 1. Stk., og § 13.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til Forskrifterne i V. L. §§ 14 og 15. Det Ansvar en Endosment, der forbyder Veksels Videreendossering, derved befries for, er naturligvis kun det vekselretlige Ansvar.

Til § 16.

Paragraffens 1. Stk. stemmer i det væsentlige med V. L. § 39 og Paragraffens 2. Stk. med V. L. § 76. § 16 giver Regler om Fortabelse af Rettigheder, og hidtil fulgt Praksis paa dette Omraade her i Landet maa fremdeles kunne følges, se